

Chantal uit Werkendam

DADER [ON]BEKEND

*Het verhaal van een van de bekendste
wraakpornoslachtoffers van Nederland.
Een zoektocht naar gerechtigheid...*

Splint
media

Kwetsbaarheid
begint
met moed,
moed om
er te
zijn en
jezelf
te laten
zien.

Inhoud

	8	INLEIDING
	10	VOORWOORD
	14	UITGELEKT
	26	PARTYPUBER
	34	PAGINA NIET GEVONDEN
	40	DEX
46		DE AANGIFTE POLITIE DEEL 1
	52	VRIENDENGROEP
	58	WEER NAAR SCHOOL
68		PETER R. DE VRIES
	74	SLACHTOFFERHULP
78		EINDELIJK EEN (SCHOON)ZUSJE
	84	JOYCE
	88	FRANKRIJK
92		EERSTE OPNAMES PETER R. DE VRIES
98		VAKANTIE MET MIJN OUDERS
	100	STUDIO HILVERSUM
104		MIJN MISSTAP
	108	ADVOCaat
114		TELEFOON GESTOLEN
	116	POLITIE DEEL 2
126		ORANJEFEST
	132	POLITIE DEEL 3

136	STAGE IN HET SLETTENPARADIJS
140	FACEBOOK VOOR DE RECHTER
150	DE BREAK-UP
154	STAGE BRABANT
158	NA DE BREUK
160	DE UITZENDING
164	STAGE ARDENNEN
168	HET VONNIS
174	EEN IP-ADRES
176	DADER BESCHERMD
182	VOORLICHTING OP SCHOLEN
186	TOMMY
190	HOE HET NU GAAT
196	REACTIES OP SOCIAL MEDIA
202	OPEN BRIEF
204	FAMILIE CHANTAL
212	Q&A HELPWANTED.NL
214	MOMENTEN VAN DE AFGELOPEN JAREN...
216	DE VRIENDINNEN
232	MEVROUW BEZEMER
236	NAWOORD
239	DANKWOORD

Dit boek vertelt het verhaal van Chantal, een jonge vrouw uit het West-Brabantse dorpje Werkendam. Ze werd op 21-jarige leeftijd ongewild het slachtoffer van wraakporno, wat haar leven compleet ontwrichtte. Chantal liet zich niet uit het veld slaan, maar ging de confrontatie aan en startte met hulp van Peter R. de Vries een zoektocht naar de dader. Het werd een heftige zoektocht, die niet alleen wereldwijd het nieuws haalde, maar ook de politiek wakker schudde.

De inhoud van dit boek is voor een heel groot deel gebaseerd op herinneringen; voornamelijk de herinneringen van Chantal, maar ook die van haar ouders, broer, vriendinnen en een docent. Het kan zijn dat bepaalde elementen uit het boek door betrokkenen op een andere wijze beleefd zijn of bij iemand op een andere manier in het geheugen staan gegrift. Ieder heeft een immers een eigen interpretatie van de werkelijkheid.

Om de privacy van de betrokkenen te waarborgen, zijn diverse namen gewijzigd. De personen die onder een eigen naam in het boek worden opgevoerd, hebben Chantal daar hun toestemming voor gegeven.

Dit boek is zoals Chantal het zich herinnert. Het is haar verhaal.

Chantal beschuldigt niemand. Er is weliswaar een sterk vermoeden wie de dader is, maar bij dat vermoeden blijft het.

Dader (on)bekend

1

.....

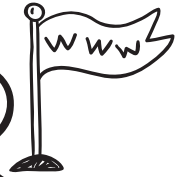
Uitgelekt

.....

https://

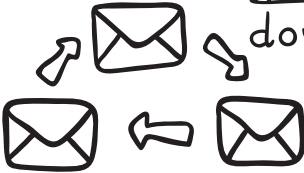
ONLINE

SOCIAL

download 70%

Ik blijf maar hoesten en mijn hoofd bonst. Dit is koorts, geen twijfel mogelijk. Hoelang ik heb geslapen, weet ik niet. Misschien vier uur in totaal? Meer zal het niet zijn; ik voel me geradbraakt.

Ergens rond 03.00 uur vannacht nam ik het besluit om vandaag niet naar mijn examen Duits te gaan. Ik baal daar enorm van. Hoe vervelend ze ook zijn, examens wil je gewoon niet uitstellen. Die wil je zo snel mogelijk achter de rug hebben. Maar in de staat waarin ik mij nu bevind, vind ik het al lastig mijn naam zonder spelfouten bovenaan het examenformulier te zetten.

Gelukkig zijn ze op mijn school de moeilijkste niet. Ik mag het later inhalen, dat is geen probleem.

Mijn kamer lijkt inmiddels wel op een miniversie van een *pop-up* ziekenhuis. Thee, pillen, tissues, een stoombadje; alles is in een directe straal van mijn bed aanwezig om deze griep zo snel mogelijk de baas te worden. Maar wat ik ook inneem, ik blijf me belabberd voelen.

“Je moet het gewoon uitzieken”, zei mijn moeder vanmorgen vroeg. Uitzieken? Ik heb wel iets beters te doen.

Zo nu en dan doe ik weg. En tussen de korte hazenslaapjes door scroll ik wat doelloos op mijn telefoon. Ik check mijn berichten en kijk of Facebook nog iets interessants te melden heeft, maar er gebeurt niet veel. Mijn laatste post was ‘gemotiveerd’, met bijbehorende enthousiaste smiley. 😊

Ik had toen namelijk nét te horen gekregen dat ik geslaagd was voor Nederlands. Nu de rest nog, liep ik in het bericht vooruit op de zaken. Tja, nu de rest nog. Ik voel van alles, maar ben niet gemotiveerd.

Ik klik alle openstaande apps weg. Misschien toch nog maar een poging tot slapen doen; mán, wat is ziek zijn toch boring.

Net als ik mijn telefoon weg leg, hoor ik ‘m trillen. Dat zal mijn docent zijn, die ik vanmorgen heb gemaïld over mijn gemiste examens. Maar hij is het niet. Ik zie in mijn scherm dat het een bericht is van Julia.

Ik frons mijn wenkbrauwen. Julia?

Vier jaar geleden waren we heel close. Ik ken haar uit Werkendam, waar we allebei wonen. Er is een periode geweest dat we geen feestje oversloegen, totdat we allebei verking kregen. Haar vriend en mijn vriend waren nou niet bepaald een ‘match made in heaven’ – en dan druk ik me

nog mild uit. We zagen elkaar steeds minder, totdat het vrijwel helemaal voorbij was. We hebben elkaar daarna nog een paar keer een berichtje gestuurd. En één keer afgesproken. Het was gezellig, maar niet als vanouds. Daarvoor was er teveel gebeurd, denk ik. Er was geen ruzie, maar ook geen vriendschap meer. We leefden allebei zó ons eigen leven dat we niets meer samen deelden. Het was de laatste keer dat ik haar zag.

'Ik geloof dat dit niet oké is, Chantal', lees ik. Meteen daarna stuurt ze een screenshot van een Facebookpagina die mijn naam draagt.

'Chantal Werkendam' zie ik staan.

En eronder een foto van mij en een vriendin/collega op mijn laatste verjaardag. Die foto had ik op Instagram geplaatst. Het lijkt zo op het eerste gezicht mijn Facebookpagina te zijn, maar dat is het niet. Ik zou namelijk nooit, maar dan ook nooit het filmpje online zetten dat ik in de app die Julia mij daarna stuurt prominent in beeld zie staan. Ik kan het dan wel niet aanklikken omdat het een screenshot betreft, maar weet direct om welk filmpje het gaat...

JULIA

Ik ben zojuist geappt door een vriendin; ze stuurde mij een screenshot van een pagina waar ze een vriendschapsverzoek van had gekregen.

'Dit is toch niet de echte Chantal?', vraagt ze mij.

Ik kijk er eens goed naar. 'Chantal Werkendam', zie ik staan. Nee, dat zou Chantal nooit zo doen. Dit moest een nepprofiel zijn. Er bekwam mij meteen een akelig gevoel. Een gevoel dat bevestigd wordt als ik enkele seconden later een nieuw bericht van mijn vriendin krijg. Er is een filmpje op de Facebookpagina gezet. Een seksfilmpje.

Zo snel als ik kan, zoek ik Chantal op in mijn contactenlijst. Ze moet dit weten, als ze het niet al weet. Ik stuur haar de berichten door en rapporteer de pagina vervolgens direct bij Facebook. Als ik uit

Het leven van de 21-jarige Chantal verandert in januari 2015 in haar *worst nightmare*. Een gelekt seksfilmpje, waarin ze met haar ex-vriendje te zien is, wordt op een fake Facebookaccount geplaatst. De expliciete beelden weten zich in no time als een olievlek over zo ongeveer heel Nederland te verspreiden. Het leed is geleden.

Het bloed trekt uit mijn hoofd weg en het zweet breekt me uit. Ik ga rechtop in bed zitten en hoor mijn ademhaling versnellen.

Ik open mijn eigen Facebookpagina en zie daar niets bijzonders. Heel kort, voor een paar seconden hooguit, denk en hoop ik dat het allemaal wel meevalt. Dat het niet zo erg is als ik net gezien heb. Maar als ik zoek op 'Chantal Werkendam' weet ik dat die hoop vergeefs is.

Chantal is slachtoffer geworden van wraakporno. Seksueel getint beeldmateriaal is zonder haar medeweten en toestemming verspreid op het internet, met desastreuze gevolgen voor haar. Wat volgt is een heftige strijd om de dader of daders op te sporen.. Misdaadverslaggever Peter R. de Vries maakte zich hard voor deze zaak in zijn programma *Internetpesters Aangepakt* en staat Chantal ook later in het traject bij.

DADER [ON]BEKEND is onmisbaar leesvoer voor iedere tiener, maar biedt ook ouders, docenten en hulpverleners in de breedste zin van het woord een ongepolijst inkijsje in de wereld van pubers. Een wereld die zich voor een groot deel online afspeelt en waarin je razendsnel kunt worden gemaakt óf gebroken.

Journalist Hester Zitvast (1977) interviewde Chantal en tekende in samenwerking met haar het verhaal op.

ISBN 978-90-824177-9-1

www.splintmedia.nl